

W uzasadnieniu odwołania wnoszący odwołanie podnosi następujące zarzuty:

- całkowity brak uzasadnienia, również w związku z wypaczeniem okoliczności faktycznych, jeśli chodzi o twierdzenia SSP związane z możliwością zrozumienia przez skarżącego treści rozpatrywanego pisma w wersji językowej, w której zostało mu doręczone.
- naruszenie norm prawnych składających się na prawo każdej osoby do zwrócenia się do instytucji wspólnotowej w jakimkolwiek języku urzędowym Unii i do otrzymania odpowiedzi w tym samym języku.
- błędna interpretacja i zastosowanie art. 94 regulaminu postępowania przed SSP.

Odwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 7 października 2009 r. w sprawie F-122/07 **Marcuccio przeciwko Komisji**, wniesione w dniu 21 grudnia 2009 r. przez **Luigiego Marcuccia**

(Sprawa T-516/09 P)

(2010/C 51/75)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- w każdym razie uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i bez żadnego wyjątku;
- stwierdzenie, że skarga w pierwszej instancji, w przedmiocie której zostało wydane zaskarżone postanowienie, była całkowicie dopuszczalna w całości i bez żadnego wyjątku;
- tytułem głównym: uwzględnienie w całości i bez żadnego wyjątku żądań wnoszącego odwołanie zawartych w skardze w pierwszej instancji;
- zasądzenie od pozwanej na rzecz wnoszącego odwołanie wszelkich kosztów poniesionych przez niego w toku całego postępowania we wszystkich instancjach, rozpatrujących sprawę co do istoty.
- pomocniczo: odesłanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przed Sąd do spraw Służby Publicznej rozpoznający w innym składzie.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie wniósł niniejsze odwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej (SSP) z dnia 7 października 2009 r., wydanego w sprawie F-122/07. Postanowieniem tym Sąd odrzucił jako w sposób oczywisty niedopuszczalną skargę mającą za przedmiot stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej oddalającej wniosek wnoszącego odwołanie mający na celu spowodowanie wszczęcia dochodzenia w przedmiocie pewnych zdarzeń mających miejsce w latach 2001 i 2003, a także zasądzenie od Komisji odszkodowania za poniesioną szkodę.

W uzasadnieniu odwołania wnoszący odwołanie podnosi zarzut wypaczenia i błędnej oceny okoliczności faktycznych w zaskarżonym postanowieniu, jak również błędnej interpretacji i zastosowania obowiązku uzasadnienia.

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2009 r. — Alstom przeciwko Komisji

(Sprawa T-517/09)

(2010/C 51/76)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Alstom (Levallois Perret, Francja) (przedstawiciele: J. Derenne i A. Müller-Rappard, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 7 października 2009 r. w sprawie COMP/F/39.129 — Transformatory mocy; oraz
- stwierdzenie nieważności decyzji księgowego Komisji z dnia 10 grudnia 2009 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze Alstom wnosi, z jednej strony, o stwierdzenie nieważności decyzji C(2009) 7601 wersja ostateczna wydanej przez Komisję w dniu 7 października 2009 r. — Transformatory mocy dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE (obecnie art. 101 TFUE) i art. 53 EOG w sprawie kartelu na europejskim rynku transformatorów mocy, a z drugiej strony, o stwierdzenie nieważności decyzji księgowego Komisji z dnia 10 grudnia 2009 r. w sprawie odrzucenia wniosku Alstom o ustanowienie gwarancji finansowej na okres trwania postępowania wszczętego niniejszą skargą.

Na poparcie swej skargi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 7 października 2009 r. skarżąca podnosi trzy zarzuty dotyczące:

- naruszenia zasad prawnych mających zastosowanie w odniesieniu do odpowiedzialności solidarnej w zakresie, w jakim Komisja uznała za odpowiedzialne solidarnie za to samo naruszenie dwa przedsiębiorstwa, których w sposób indywidualny i niezależny nie mogła uznać bezpośrednio i formalnie odpowiedzialnymi za naruszenie;
- naruszenia art. 296 TFUE w zakresie, w jakim zaskarżona decyzja dotknięta jest:
 - niewystarczającym uzasadnieniem w zakresie istnienia wpływu na handel pomiędzy państwami członkowskimi;
 - brakiem uzasadnienia w zakresie, w jakim Komisja twierdzi, że Alstom nie obalił domniemania dotyczącego odpowiedzialności spółki dominującej za działania spółki zależnej i nie wykazał autonomii spółki zależnej;
 - sprzecznością uzasadnienia w odniesieniu do łącznej odpowiedzialności Alstom i Alstom T&D SA;
- naruszenia art. 101 TFUE w związku z zasadami dotyczącymi przypisywania odpowiedzialności spółkom dominującym za naruszenia popełnione przez ich spółki zależne w zakresie, w jakim Komisja oparła się na orzecznictwie, które narusza prawo Unii Europejskiej i które powinno zatem zostać odrzucone, gdyż doprowadziło do stworzenia mocą orzecznictwa zasady niewruszalnego domniemania, opartej nie na autonomii bądź zachowaniu na rynku, lecz na więzach gospodarczych, prawnych i organizacyjnych, cechach rodzajowych właściwych dla każdej grupy przedsiębiorstw.

Na poparcie swej skargi o stwierdzenie unieważnienia decyzji księgowego Komisji z dnia 10 grudnia 2009 r. skarżąca podnosi następujące zarzuty dotyczące:

- braku podstawy prawnej w zakresie, w jakim decyzja o odrzuceniu wniosku o ustanowienie gwarancji finansowej na okres trwania postępowania w sprawie o stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 7 października 2009 r. nie była prawnie oparta ani na rozporządzeniu finansowym Rady nr 1605/2002 ⁽¹⁾, ani na rozporządzeniu Komisji nr 2342/2002 ustanawiającym szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia finansowego, ze zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem Rady nr 1248/2006 ⁽²⁾;
- naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań w zakresie, w jakim decyzja księgowego narusza oczekiwania, jakie powstały w oparciu o wcześniejszą praktykę Komisji;
- naruszenia zasady równego traktowania w zakresie, w jakim nowe stanowisko księgowego Komisji, bez wcześniejszego ogłoszenia i bez środków przejściowych, postawiło Alstom

w nierównej sytuacji w odniesieniu do podmiotów zobowiązanych do pokrycia grzywny, które mogłyby dostarczyć gwarancję finansową przed tą zmianą stanowiska;

- naruszenia obowiązku publicznego sprostowania błędu w wykładni, w przypadku gdy Sąd orzekł, że poprzednia praktyka Komisji nie była zgodna z mającymi zastosowanie przepisami finansowymi.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, s. 1; wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 1 tom 4, s. 74)

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 1248/2006 z dnia 7 sierpnia 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2342/2002 ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 227, s. 3)

Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2009 r. — Toshiba przeciwko Komisji

(Sprawa T-519/09)

(2010/C 51/77)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Toshiba Corp. (przedstawiciele: J. MacLennan, solicitor, A. Schulz, J. Jourdan i P. Berghé, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE (art. 101 TFUE) i art. 53 EOG w sprawie COMP/39.129 — Transformatory mocy — w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącej;
- uchylene grzywny nałożonej na skarżącą;
- posiłkowo, w przypadku utrzymania decyzji w mocy w całości lub w części, obniżenie nałożonej na skarżącą grzywny;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą;
- zarządzenie innych środków, które mogą okazać się potrzebne dla nadania skuteczności wyrokowi Sądu.